

Katedra sociální a kulturní antropologie

Filosofická fakulta, Univerzita Pardubice

POSUDEK VEDOUCÍHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

TÉMA: ADAPTAČNÍ STRATEGIE IMIGRANTŮ V PARDUBICKÉM KRAJI

AUTOR: Lada FOUBÍKOVÁ

VEDOUČÍ BP: PhDr. Adam Horálek, Ph.D.

OPONENT BP: PhDr. Zbyněk Andrš, Ph.D.

Předkládaná práce Lady Foubíkové je již v pořadí druhou verzí. Od první verze obhajované v roce 2017 doznala práce několika pozitivních změn, přesto lze práci stále vytknout mnoho nedostatků.

Zvolené téma práce, tedy adaptační strategie migrantů, bylo autorkou pojato příliš stroje a aktivisticky – tedy že adaptační strategie jsou čtyři, člověk si volí, kterou z nich použije a podle toho pak jedná. Tato interpretace z první verze byla výrazně poupravena. Autorka již takto k adaptačním strategiím nepřistupuje, nebo se aspoň o to snaží. Nicméně hlavně v druhé části práce lze jednoznačně vidět, že se změnou této perspektivy měla autorka značné potíže.

Co lze na práci ocenit, obzvláště po přihlédnutí k první verzi, je posun v metodologické rovině, v terénu a jeho popisu, v závěrečné interpretaci a formální progres práce, a to hlavně po stránce jazykové. Přestože je patrné, že autorka má stále občas vyjádřit myšlenky vhodnou formou a že česká gramatika, hlavně pak syntax, jí dělají stále problémy, je posun od první verze opravdu znatelný a je téměř nadprůměrný. Dále je patrné jednoznačnější vytyčení výzkumných otázek. Otázky jsou stanoveny v cílech práce, jsou rozpracovány v analýze jednotlivých respondentek a setkáváme se s odpověďmi na ně v samotném závěru práce. Přesto jsou některé otázky pojaty značně stroje – např. otázka vztahující se na možnost ovládnutí volby adaptační strategie. Odpovědi na tyto otázky jsou proto nejinak stroje či umělé.

Metodologická část vychází téměř výhradně z Hendla, což je u bakalářských prací velmi častý jev, nicméně rozhodně se nejedná o jev pozitivní. Na druhou stranu autorka relativně obstojně aplikuje získané metodologické poznatky na svůj vlastní terén, takže tuto část práce hodnotím pozitivně.

Největší proměnu zaznamenala kapitola věnující se etice výzkumu. Ta doznala patřičného rozvoje po stránce rozsahové i obsahové a je nutno ocenit autorčinu snahu o reflexi této stránky výzkumu. Pokud by byla celá práce upravena v takové míře, jako tato kapitola, nemuselo by být co vytýkat.

Původní práce se opírala o dlouhodobý výzkum se čtyřmi informantkami a jejich volba a interpretace nebyly dostačující. Autorka proto doplnila výzkum o další dvě informantky – Sašu a Dianu. Kromě rozšíření terénu práce se také autorka zaměřila na rozšíření práce s literaturou. Po této stránce jsem v práci nyní nenašel žádných větších nedostatků – autorka pracuje sice jen s 18 zdroji, ale správně je cituje v textu a vhodně propojuje poznatky a teorii druhých na vlastní výzkum.

Shrnuli změny v práci, tak autorka rozšířila terén i použitou literaturu, zkvalitnila text po obsahové i formální stránce, lépe rozpracovala teorii a metodologii a snažila se méně „upjatě“ pohlížet na

adaptaci jako volní proces. Na druhou stranu práce stále má nedostatky ve všech rovinách – jazyková stránka je výrazně kvalitnější, ale rozhodně ne bez chyby. Použitých zdrojů je výrazně více, ale není jich požadovaných alespoň 20. Práce s literaturou je lepší, ale některé části jsou stále velmi strojové a umělé. Budiž také ke zmínění, že studentka v procesu opravy bakalářské práce pravidelně chodila na konzultace a že rozsah provedených oprav v práci dosahuje téměř poloviny její textové části (47 %).

Celkově práci hodnotím kladně, doporučuji ji k obhajobě a pro výše uvedené nedostatky navrhuji hodnocení C.

V Pardubicích dne 18. 1. 2018

PhDr. Adam Horálek, Ph.D.